

മാതൃ: ശब्ദ:

“അയ്യ അഹ് മമ മിതസ്യാ ജന്മമിതിയാധാപ്യസ്തം
ഗമിष്യാമി।” പാർവതീ, ഉച്യ: അവക്ത। “പാർവതീ! സർവ്വ
ഉത്തമം ഭവതി, കിന്തു രാത്രികാലഘ്നം ആധാപ്യവശേഷ
മാർഗ്ഗവസ്തുജ്ഞാ ഉപയോഗം വർദ്ധിതാ സ്വപ്നം അस्തി। അതഃ
ന ഗച്ഛതു।” മാതാ പ്രത്യവക്ത। “തന്ന നന്ദസർവ്വ
നാസ്തി മാതാ.... മമ സർവ്വമിതി: അയ്യ തന്ന
ഗമിഷ്യതി। അതഃ അഹ്മാപി ഗമിഷ്യാമി” ക്രുദ്ധാർവ
പാർവതീ അവക്ത। “പാർവതീ, ത്വമേകം സപ്തദശവയസി
വാലികാ। തവ പ്രായേ സർവ്വം വൃദ്ധതത്വമേകം परिवर्तनस्य
भागं भवन्ति। मनः शरीरस्य च परिवर्तनाः भवन्ति।
एतत् समाजे अधर्मः प्रबलं भवति। अतः
न गच्चतु” इति माता सौम्यभावं അവക്ത। സർവ്വ
ശ്രുത്വാ പാർവതീ, ക്രോധേന സഹ പ്രതാപം അപ്രദർശ്യ
एकं उच्य: शब्द: तन्न अप्रशस्त।

“പാർവതീ, നവ ക്രോധസ്യ നിമിത്തേണ
കരോത।” മാതാ തന്ന അഹ് അവക്ത। കിന്തു പാർവതീ

തന്ന സ്തब्ധമാവേ അതിഷ്ഠന । വൃഹത്തരമേകം ധ്വജം തന്ന
രൂപീകൃതഃ । മാതാ अपि अन्धമൂലേन തന്ന വീക്ഷയत् ।
“കഥം एव ധ്വജം इव അഗच्छത ?” മാതാ अपृच्छत् ।
“अहं न जानीषात् । मम प्रहरे एतत् ധ്വജस्य इमे
अभवत् । ते तत् ധ്വജेषु ~~अ~~ अधोभागे अगच्छता
किन्तु तत् चत्वारः लघु ध്वाजाः आसन् ।

“एतत् सर्वं एकं अन्धമൂലം इव पश्यति”
पार्वती अवदत् । एवं विचिन्तयित्वा निधिरिणा
तत् മാതാ പുല്ലി ച പ്രഥമധ്വജेषു ഗच्छത । ते
एकं आन्तरालस्य बहिः अगच्छत् । तत्र ते, मातुः
अपश्यत् । मातुः केषु, पर्वती एकं शशिवालिका ।
तत्र पार्वती अवदत् । “एतत् सर्वं यथार्थमस्ति ?
तत्र शिशुः क्व अस्ति पार्वती । ~~एतत्~~ किं तव
जन्मः एतत् किं अवदत् ” अनन्वाश्रुः सह
माता अवदत् । “अत्यन्धमूलं ! अहं मम शिशुरूपं
पश्यामि ! एतत् समयसञ्चारं अस्ति । हे
माता ! तत् ध्वाजं, समयसञ्चारस्य ध्वाजं भवति ।
भौतिकशास्त्रे समयसञ्चारसिद्धान्तमस्ति । तत्र

പാഞ്ചര്യം യാചാർയം भवति!" सन्तोषेन सह पार्वती
अवदत्। कतिपयसमयानन्तरं ते प्रत्यागच्छत्।
अनन्तरं ते द्वितीयं द्वारेषु अगच्छत्।

ते एकं विद्यालयस्य समीपं
अगच्छत्। तत्र एकं गणितशास्त्रपरीक्षायाः फल-
प्रख्यापनं आसीत्। ते अश्रूणात् "प्रथमस्थानं
पार्वती: पी, अभिनन्दनाः..." ~~पार्वती,~~ पार्वती,
~~संजीवनाभाय~~ सन्तोषभावं तत्र अतिष्ठत्। तत्
दृष्ट्वा भाविकालस्य पार्वती अपि सन्तुष्टा अभवत्
"मम जीवनस्य उत्तममेकं दिनं। एतत् दिने, अहं
संस्थान शास्त्रोत्सवं गणितमत्सरे प्रथमस्थानं
अलभत्।" पार्वती मातरं अवदत्। माता अपि
अतीवसन्तुष्टा अभवत्। एकं सुन्दरं दृश्यं!।

अनन्तरं ते तृतीयं द्वारेषु ~~अगच्छ~~
अगच्छत्। पुनरपि ते एकं आनुरागस्य समीपं
अगच्छत्। तत्र ~~संस्थान~~ सप्तवयसि पार्वती
के मातुः केषु वीधरहिता अभवत्। ~~माता~~

മാതാ: മുഖേ भयः व्यक्तं। तत दृष्ट्वा
आधुनिकसमयस्य माता पार्वती च दुःखिने
अभवत्। माता अवदत् “त्वं एकं वृक्षस्य शिखित
प्रतले अपतत्। चिराभारं रक्तपादिकलं असीत्।
ईश्वरस्य कृपया, त्वं सर्वं उत्तमरीत्या
अन्त्यं भवति अभवत्।” अश्रुणां सह ते अलिकं
अकुर्वत्।

अन्तिमं द्वारेण, सह अगच्छत्। तत्
ഓടയവയसि പാർവ്വതീ അसीत्। तस्य कष्टे एकं
वस्तु। सा तत् अघ्राणयत्। एतत् सर्वं दृष्ट्वा
माता, पार्वतीं अपृच्छत् “तत् किम्?”। भयचक्षित
पार्वती मुकभावे अतिष्ठत्। “पार्वती! त्वं
भादकवस्तुनां उपयोगं कुर्वन्ति वा? बहुकष्टं!”
पार्वती प्रत्यवदत् “माता, मित्राः सर्वे उपभुज्यन्ति।
अतः अहमपि..... क्षम्यत, अहमेकं अन्वचिनं
कार्यं अकुर्वत्।” पार्वती स्वशोकस्य आरंभं
अकुर्वत्। माता, तां आश्लिष्य अवदत्, “हे पार्वती,
भादकवस्तुनि अस्माकं जीवनस्य नाशकारिणः।



Item Code: 954

തീയതി.....

Participant Code: 077



അമ്മ
അമ്മാകേ ശരീരം മനഃ ച നാശാധിष്യതി। അതഃ തेषാं
ഔപാസനം ന കुरु।" ഇതി। "ഹൃദയം മാത്രം... അഹം ന
കു കരിഷ्याമി തത്" സാ രാജ്യഭാവേ അവഹ്വത। किन्तु तत्
समये तत् एकं अस्थिरता अनुभवति। सर्वभागेषु
प्रकम्पनाः। ते अन्तिमद्वारेषु वृहत्तरं दृश्यं समीपं
अगच्छत। "माते! एतत् समयलाके नर् अगमनं
एकं अनुचितकार्यं आसीत् अतः एतत् समयलाके
अन्त्यं भवति एतत्। ~~सा~~ छडिति आगच्छतु",

पार्वती प्रधानद्वारेषु, तस्य चत्वार्यलाके
अगच्छत। किन्तु तत्समये एकं उच्यते सा अश्रूणां
तस्याः मातुः शब्दं "पार्वती..." इति। छडिति
तत् द्वारं अप्रत्यक्षं अभवत्। ~~कि~~ अति भयानकशब्दं
अधोलाके अन्त्यं सा अश्रूणात्। तस्याः माता
अपि तत् वन्धिता। तस्याः शरीरं सर्वं चलनशून्यं
अभवत्। मातुः चरणाम्बुयोः एव ~~स~~ मनः अपि तिष्ठति
सा तत् अतिष्ठत्, अचञ्चलम्।